

Վահան Տերյան

Արծաթ-կարկաշուն աղբյուրն է խոսում հավիտենաբար

Արծաթ-կարկաշուն
Աղբյուրն է խոսում հավիտենաբար,
Իմ ուղիների հեռվում անկույտար,
Հավիտենաբար
Քո սերն է հնչում:
Անձրևային ե՛րգ
Աստղերի ուղին մշուշ ծովերում
Դո՛ւ, իմ հեռավոր որոնումներում,
Մոլորումներում՝
Հայրենի՛ եզերք...
Լույսերը մեռան,
Մութը սառնաթև գրկեց ամեն ինչ
Դո՛ւ, մենակ կյանքիս միակ ամոքիչ,
Քնքուշ ու թովիչ
Պայծա՛ր հանգրվան...

1908